

РАДА

газета політична, економична і літературна
ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДІЛКІВ.

Рік третій.

Літній театр Купецького Саду.

Товариство Українських Артистів під орудою П. К. САКСАГАНСЬКОГО.

Сьогодні, 31-го мая, спектакля не буде.

АНОНС: У неділю, 1) ЗА ДВОМА ЗАЙЦЯМИ, комедія у 5 діях
1-го іюня 2) КОНЦЕРТ. Бере участь вся трупа.

Початок о 9-їй г. в.

м—193—28

Скрипки по 2 карб., 50 коп., 3 карб., 4 карб., 5 карб., 6 карб., 8 карб., 10 карб.
Смычки по 40 коп., 50 коп., 75 коп., 1 карб., і дорожчі.
Гітари по 3 карб., 50 коп., 4 карб., 50 коп., 5 карб., 6 карб., 7 карб., 50 коп.,
10 карб., і дорожчі.
Балалайки від 1 карб., 25 коп., і дорожчі.
Кларнети та флейти по 4 карб., 4 карб., 50 к., 5 карб., 6 карб., 50 к. і дорожчі.
Гармонії російські, італійські, стріною одноряд. від 1 карб., двохрядні від 10 карб.,
трохрядні від 25 карб., і дорожчі.
Всікі інші музичні інструменти та все, що до них потрібо, можна набути в
головному дому музичних інструментів і хот.

Г. І. ГИНДР ЖИШЕК, у Києві, Хрестатик,
№ 58.

Приймається передплата на 1908 р. на

Літературно-Науковий Вістник

Український місячник літератури, науки й громадського життя.

ОДИНДЦЯТИЙ РІК ВИДАННЯ.

ВИХОДИТЬ В ДВОХ ВИДАННЯХ: київським і львівським в збільшених
розмірах, книжками по 12—15 аркушів друку.

Містить белетристику оригінальну й переклади — повісті, оповідання драми, поезії, статті в українській історії, літературі, суспільній економії й інших областей знань; огляди літератури, науки й суспільно-політичного життя, критику й бібліографію.

ПЕРЕДПЛАТА НА ВІДАННЯ КІЇВСЬКЕ:

на рік 8 руб.; для незаможних учнів, студентів, сільських учителів, низких служащих, робітників і селян 7 руб., але тільки коли вони передплачують журнал просто з кінтори.

На пів року 4 руб. 50 коп.

Передплату можна присилати також по одному рублю на перше число кожного місяця, кому трудно прислати більше відразу. Книгарям і всім посередникам від передплати 5%, але тільки в тім разі, коли передплата виплачується повна (8 руб.) і вся відразу.

Повні комплекти за 1907 р. і за попередні роки продаються по 8 руб.

Видавець М. Грушевський. 0-136-20 Редактор Ф. Красицький.

Зарботі ж не сплять.

Ідея, культурна боротьба з українством яде по всій лінії і провадиться як спіл, систематично, планомірно. Вороги «українського сепаратизму» пильно доглядають тепер геть до всього, чи не несе звідкіля духом цього «тлетворного і вредного напрямлення», щоб в туж мить «пресельці» і «искренінці». Як «пресельці» та «искренінці» пильнують тепер всього, що тинеться до українства, свідчить свіжий факт. Історично-філологічний факультет київського університета надрукував і видав, як це звичайно робиться, «Общі учебні плани і правила історико-філологічного факультета св. Владимира». Звичайно в такі і подібні Ім офіційні видання, окрім студентів та й то хіба що під час самих екзаменів — та професорів факультетів, ніхто ніколи не заглядає. А на цей раз знайшовся якісь «Русський», що уважно перечитав «Общі плани і правила» факультета, долівився, що в іх «не все обстоїть благополучно» і про результат своїх дослідів оповістив в № 148 «Кієвлянину».

В чому ж саме те «неблагополучие» виявилось? А в тому, що факультет увів історію української літератури в круг предметів, що викладаються на факультеті. Та в цьому факультеті автор замітки бачить ще тільки пів ліха; він навіть не протестує проти такої новини і видимо не стойть в згоді з найголовнішими україніфобами «Кієвлянин», бо міркує так: «Проти цього новшества, собственно говоря, ничего нельзя вразити. Разъ малорусская литература существует, какъ областная литература, то какъ основныхъ общеобразовательныхъ предметовъ, какими признается история малорусской языка, почему не удѣлить извѣстное мѣсто ея изученію въ университетскихъ курсахъ».

Я бачимо, д. «Русский» цілкомъ «благожелательна» людина до нас. Примисла ж його піднімати свій голос і взятися за перо в оборону справедливості та кривда, що вчиняє факультет «русскої літератури», поклавши на викладання І 8 семестрових годин, а на викладання української — 7. «Всякому», — пише автор замітки,

раго лежала церковно-славянський языкъ, испещрений полонізмами, лиши приємство элементовъ народныхъ говоровъ, то червоно-русскихъ, то бѣлорусскихъ, то украинскихъ». «Правда, — єхідно іронізує автор замітки, — нѣкоторы ученые представители українско-сепаратистического движения, какъ г.г. М. Грушевский и И. Франко, а раньше Огоновский начиняютъ «українско-руссскую» или «українскую» литературу не только съ XV в., а даже гораздо раньше, со временемъ Владимира и Ярослава Мудрого, но такая точка зренияъ, — авторитетно заявляе д. «Русский», — опровергаема несомнѣнными историческими данными и запечатленія несомнѣнною тенденціозностью, едва ли можетъ имѣть мѣсто въ научныхъ курсахъ, излагаемыхъ въ русскихъ университетахъ».

Пожурившій факультетъ за те, що він дав такою маху, — автор напіркнії каже: «Хотѣлось бы думать, что вся эта новая схема преподаванія русской и малорусской литературы есть только случайное недоразумѣніе или недосмотръ со стороны историко-филологического факультета» і висловлює бажання, щоб факультетъ «обратилъ внимание на указанія аномалии въ учебныхъ планахъ и въ ближайшемъ будущемъ позаботился какъ объ обезпечении完整性 і всесторонности изложениі обіихъ курсовъ по истории русской литературы, такъ и объ устраненіи изъ своихъ офиційніхъ изданий явно не научныхъ терминовъ».

Переказавши зміст замітки д. «Русского», звернемося до найголовнішихъ закидівъ, які робить він факультетові та його «новшество». Факультетъ, на думку д. «Русского», скривив «русску» літературу, поклавши на І виклади тільки на одну годину більше проти викладів по історії української літератури і такимъ чиномъ присвоївши якъ звітності земельної власності податкамъ і боргамъ, про залізничні та таможні тарифи, про податок за місце на ярмаркахъ та базарахъ і т. п.;

1) вживати всякихъ заходівъ економічного характеру та домагатися усякихъ законодатливихъ реформъ, необхіднихъ для розвитку сільського господарства; вдаватися до відновівніхъ властей з пропозиціями про здійснення такихъ реформъ, напр., про обтяжність земельної власності податками і боргами, про залізничні та таможні тарифи, про податок за місце на ярмаркахъ та базарахъ і т. п.;

2) підготувати, підтримувати та заочувати до заснування всякихъ економічнихъ організацій, прим., хліборобськихъ позичковихъ товариствъ, продукційнихъ та торговельнихъ спілок, якъ взаємного страхування худоби, страхування проти гряду і морозівъ, товариствъ взаємної допомоги въ випадку хвороби, пенсійнихъ, кас, страхування проти нещастихъ випадків, бюрів попиту та постачання сільськогосподарськихъ продуктівъ то-що;

3) заочувати й притягти дослідженю хліборобської культури, насіння та удобрения, робити спроби над гарними машинами та знаряддями, шукати всякихъ засобів, які могли полекінши працю, збільшити вироб, зменшити затрати на пропіку та постачання сільськогосподарськихъ продуктівъ то-що;

4) притягти поширенню сільськогосподарськихъ знанівъ шляхомъ лекцій та іншими засобами, які призначено буде корисними;

5) полекувати купівлі удобрень, машин та знаряддя, худоби, насіння та взагалі всіхъ матеріалів, сировихъ чи обробленихъ, які можуть принести користь хліборобству;

6) набувати коштомъ сіндікату хліборобськихъ машинъ та знаряддя, щоб оддавати їх у виключне користування своїхъ членів;

7) притягти продажу сільськогосподарськихъ продуктівъ;

8) давати поради й вказівки въ професійнихъ питанняхъ сільського господарства, призначати третейськихъ суддівъ та експертівъ для розгляду суперечокъ;

9) притягти сільськогосподарські праці відштуваннямъ конкурсівъ та організацією справочнихъ контор для попиту й постачання праці.

Розуміється, далеко не всі сіндікати ставлять собі такі широкі й ріжносторонні цілі. Для маленького комуналного сіндікату проведеннямъ такої програми і неможливо. Але як програма, де зведені до купи всі шляхи, якими повинна розвиватись діяльність сіндікатів, цей реєстр цілі має велике значення.

Особистий складъ сіндікату набирається такимъ побитомъ. Членами сіндікату можуть бути:

1) земельні власники або арендаори всіхъ роду, які самі особисто господарюють або черезъ когось другого;

2) управителі, фермери, половинники, винарі, огоронники, садоводи та властителі розсадниківъ овочевихъ деревъ, сільськогосподарські робітники, фабриканти й купці, що продають сільськогосподарські машини та знаряддя, удобреньня та сільськогосподарські продукти;

3) взагалі всі особи, професія якихъ має той чи інший стосунокъ до сільського господарства.

Женщини приймаються въ члены сіндікатівъ тільки въ тому разі, коли мають докази своєї громадянської правозадатності.

Щоб притягти кого-небудь у діяльні

члені, необхідна запорука двохъ членівъ сіндікату, а такожъ згада сіндікальної камери (ради).

Адреса редакції і контори:
у Київі, Велика Шільдельна вул. д. 6,
біля Золотихъ воріт.

— Телефон редакції 1458.

Телефон друкарні 1069.

Умови передплати на р. 1908.

ч	на	на									
ірк	11	10.	9	8	7	6	5	4	3	2	1
6.	5.70	6.20	4.75	4.25	3.75	3.25	2.75	2.25	1.75	1.25	65.

Рокові передплати можуть виплачувати передплатні частками, в 2 строки: на 1 янв., 3 карб., і на 1 апр., 3 карб., в 3 строки: на 1 янв., 2 карб., на 1 февр., 2 карб., і на 1 березня 2 карб.

За границю: на рік 11 карб., на півроку 5 карб., 50 к., на 3 міс. 2 карб., 75 к., на 1 міс. 1 карб.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця.

За зміну адреси 30 коп.

Автори рукописів повинні подавати своє прізвище і адресу. Редакція може скорочувати і змінити статі; більші статі, до друку негідні, переховуються в редакції 3 місяці і видаються авторамъ їх коштомъ, а дрібні замітки і дописи одразу видаються.

Рукописи, на якихъ не зазначені умови друку, вважаються безплатними.

Умови друкування оповістокъ:

За рядок п'ятірку попереду тексту або за його місце платиться: за перший раз 40 коп., за другий 20 коп.

За рядок п'ятірку після тексту: за перший раз 20 коп., за другий 10 коп. Хто шукає заробітку, платить за оповістку в 3 рядки 10 коп. за раз

Насамперед, спільно для всіхъ французькихъ хліборобськихъ сіндікатів являється мета, яку вони ставлять собі. Ось зразокъ того, як французъ сіндікати сами дивляться на мету своєї діяльності: «Сіндікат змагатиметься до того, що присути по любити своє ремесло, яке протяг

справу про "загально-українську спілку" в пирятинському повіті. Обвинувачувалися: український письменник Петро Оправхата, Прохор Рибченко, Антін Шкода, Данило Коваль, Василь Капась і Іван Латиш. Приєднено: П. Оправхата, А. Шкоду, Д. Ковала, В. Капась і І. Латиша на 1 рік до кріпості, а Рибченка виправдано. Суд постановив прохати про зменшення карії за судженням: Оправхаті кріпость замінити арештом при поліції на 3 місяці, а останнім—на 1 місяць.

Священика Олександра Міхновського, що судив той же суд по 129 ст. карного закону—виправдано.

ПЕТЕРБУРГ, 29. Головний воєнний суд ствердив смертний присуд Рамазашвілі, що вбив кн. Ерістова.

Дюлю стоять за свою безвинність, прикрашаючись жертвою шантажу (погрозливого дурисвіства). Ранкове засідання суда було присвячено читанню любовних листів Дюлю і йншінок.

У Вороніжі позивають по справі кадетської партії: передумова Ростовцева, Шингарської і Буреніна, брата нововременця.

МОСКВА, 29. Один співробітник газети "Руль" позивав її на 32 карб. За це на маєтість газети накладено арешт.

В Одесі ввесь склад центрального студентського органу віддано під суд.

Вбивства.

ПЕТЕРБУРГ, 29. До обвинювання екзарха Грузії. В Синоді висловлюються, що вбивство екзарха є наслідком незадоволення тубольців за ревізію імеретинського епархіального управління.

Нового екзарха раніше осени признали не буде.

Виявилось, що виходу екзарха додали два грузини, гарно вдягнуті. Вони зробили 10 вистрілів; шість куль влучило в архиепископа Никона.

Гегечкорі (с.-д., депутат з Кавказу) назав убивство екзарха обурюючим фактом і певен, що всі свідомі грузини обурені ним. Гегечкорі думає, що цей виник не відноситься до діяльності політичних партій.

ТИФЛІС, 29. В звязку з вбивством екзарха зроблено багацько арештів. Недивлячись на хворість, намістники самі керують слідством. Слідство провадить прокурор палати і два слідчих в особливо важливих справах. Політичний характер вбивства багато здається безпіставним.

Думают, що вбивство зроблене увінчаними семинаристами, або в звязку з марнотратством, що викрив екзарх у синодальній конторі.

Здоров'я тяжко пораненого ротмістра Карапулова потроху стає кращим.

О-пів-дні по городу йшла похоронна процесія з труною вбитого громом члена патріотичного товариства Горбачова; два невідомих почали стріляти. Одного з напастників убіто, а другий зник.

ТИФЛІС, 30. О-пів-дні зроблено розшищайський напад на зберігальнику каси, патріотівської таможні. Розбійники, яких було близько десяти, вбили управляючого Юзефовича, сторожа, двох доглядачів каси, повіреного купца Кримова і забрали 24241 кар. грошей. Поліція погнала і вбила трьох злодіїв, а четвертого поранила і застрали. Інші напастники втікли.

Арешти.

МОСКВА, 29. Арештовано шайку грабіжників, що обкрадала залізниці, робила зміхи на служащих особ, що складили їхній діяльністі.

До діяльності Думбадзе.

ПЕТЕРБУРГ, 29. Тайній советник Пясецький листом до "Речі" стверджує, що правдивість пояснень Думбадзе, які він прислав у Думу. Пясецький непоганто ствержує, що Думбадзе жахав його висланням з Ялти, коли він не пристане до "союзу русського народу".

Замах на самогубство.

ЗОЛОТОНОША, 29. Одна гімназістка, не склавши іспиту з арифметики, зробила замах на самогубство.

Зaborona.

ПЕТЕРБУРГ, 29. На підставі називаної охорони спінено газету "Свободна Мисль".

Насідін циркуляра Шварца.

ПЕТЕРБУРГ, 29. У Гельсінгфорському університеті багацько подано запитів про умову вступу від російських курсисток і вільних слухачок.

Замах на втечу.

ПЕТЕРБУРГ, 29. У Мінській тюрмі політичні хотіли втекти. Пробили стелю, вільзіли на кришу і перекинули були капат на вулицю, але доглядач спостеріг це і втечу перепинено.

За кордоном.

Промова українського депутата.

ВІДЕНЬ, 30. Під час бюджетних змагань в рейхсраті українці Колеса змагався проти заяв, що українська мова є діяльністю російської і що галицькі українці є тільки частини великоруського народу. "Український народ", заявив промовець, почуває і мислить як самостійна нація. Українці не вороги великоруського народу, і нічого не мають проти того, щоб в австрійських університетах заводились кафедри по "благозвучному" і "багатому руському языку", яким написані загальні відомі країні твори літератури і науки, але українці повинні протестувати проти всіх експериментів з цією мовою над українським народом в народніх школах.

ПЕТЕРБУРГ, 29. З Лондона сповіщають про події в Персії. Площа перед меджілісом занята козаками. Постановлено гармати. Охорона Тегерана доручена російському командирові козачою сотні.

Театр і музика.

— Трупа д. Глазуненка. Становище українського театру в осередку Слобожанщини Харькові в цей час досить кепське. Український труп д-я Глазуненка, що в нас гостювала, не було ніякої спроможності вийти на новий шлях з країнами п'єсами.

З одного боку, правда, тут винні "незалежні обставини", які особливо в цей час вже стали до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцять чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцять чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мовляв, як не перестануть "надохати" з п'єсами з "українофільськими" ідеями, то щі "незалежні обставини" вишилють труппу у двадцать чотири години. Це раз, але треба подивитись і на інший бік: і тут ще більше незалежних причин і обставин. Правду кажучи, прямно дивитись, коли такий чоловік, як Глазуненко, силькується виставляти країні п'єси. Але... хотіти одна річ, а в зважки до українства і накладають свою руку навіть на такі п'єси, як "Зоря нового життя", та її з погрозою, що, мов